

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 7. december 2010
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2010-730-1161
Dok.: LW140627

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 2 (vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven og retsplejeloven (Sporing af skjult udbytte og andre aktiver, forældelse af konfiskationskrav, hemmelig beslaglæggelse m.v.) (L 54), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 23. november 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Lars Barfoed

/

Ole Hasselgaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 2 fra Folketingets Retsudvalg (vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven og retsplejeloven (Sporing af skjult udbytte og andre aktiver, forældelse af konfiskationskrav, hemmelig beslaglæggelse m.v.) (L 54):

”Ministeren bedes oplyse, hvor ofte der foretages hemmelig ransagning og gerne med et par eksempler, hvordan det er blevet anvendt eventuelt i fortrolig form.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”Anklagemyndigheden er ikke i besiddelse af statistiske oplysninger om anvendelsen af retsplejelovens § 799 om hemmelig ransagning.

Til brug for mit bidrag til besvarelsen af spørgsmålet har jeg derfor anmodet samtlige politikredse om at oplyse, i hvilket omfang retsplejelovens § 799 har været anvendt i løbet af 2009 og 2010. Jeg har modtaget svar fra ti politikredse. Det har ikke i alle politikredse været muligt at fremskaffe nøjagtige tal for bestemmelsens anvendelse.

Det fremgår af de modtagne svar, at retsplejelovens § 799 om hemmelig ransagning i de seneste to år har været anvendt mellem 1 og 12 gange pr. år i hver politikreds. I Københavns Politi, herunder i Task Force Karlslunde, har der dog inden for det seneste år været foretaget ca. 85 hemmelige ransagninger. I en enkelt politikreds har hemmelig ransagning ikke været anvendt i 2009 og 2010.

Det bemærkes, at størstedelen af de hemmelige ransagninger, der er foretaget i de enkelte politikredse, er gennemført som led i efterforskningen af større sagskomplekser, der behandles i den pågældende politikreds, således at der er gennemført flere hemmelige ransagninger i det samme sagskompleks.

Det fremgår i øvrigt af de modtagne svar, at hemmelige ransagninger i praksis bl.a. anvendes i sager om alvorlig narkotikakriminalitet og drab, herunder i sager vedrørende organiseret kriminalitet i rocker-/bandemiljøet.”

I tilknytning hertil finder Justitsministeriet ikke, at der inden for rammerne af en folketingsbesvarelse kan gives detaljerede oplysninger om, i hvilket omfang Politiets Efterretningstjeneste foretager hemmelig ransagning.

Mere generelt om Politiets Efterretningstjenestes erfaringer med gentagne hemmelige ransagninger efter retsplejelovens § 799, stk. 3, kan der henvises til Justitsministeriets redegørelse om erfaringerne med lovgivning indført i forbindelse med anti-terrorpakke I fra 2002 og anti-terrorpakke II fra 2006, pkt. 3.2.7:

”Gentagne hemmelige ransagninger er et særdeles relevant efterforskningsmiddel for Politiets Efterretningstjeneste. Ved ransagning af hotmail-adresser eller lignende e-mail-adresser er det således af afgørende betydning, at efterretningstjenesten løbende kan foretage ransagning af indholdet af den elektroniske post, der måtte blive afsendt eller modtaget. Det kan endvidere være nødvendigt at foretage gentagne ransagninger af målpersoners bopæle. Det gælder f.eks. i tilfælde, hvor politiet har fået kendskab til, at der hos en mistænkt befinder sig eller vil blive leveret genstande, som skal anvendes til at begå terrorhandlinger, og hvor disse genstande ikke findes ved den første ransagning.

Som et eksempel, hvor det var helt afgørende at kunne gennemføre gentagne hemmelige ransagninger i løbet af en kort tidsperiode, kan nævnes efterforskningen i Glasvej-sagen. På et tidspunkt var Politiets Efterretningstjeneste blevet bekendt med, at målpersonerne havde anskaffet kemikalier til brug for fremstillingen af sprængstof. I den forbindelse var det af stor efterforskningsmæssig betydning, at efterretningstjenesten havde mulighed for at foretage gentagne ransagninger af en af de mistænkte bopæl, med henblik på at konstatere, hvor store mængder kemikalier der var anskaffet, og i hvilket omfang kemikalierne var anvendt.”